

A Fővárosi Ítéltábla az Interinno Szabadalmi Iroda (.... ügyintéző: Várnai Anikó szabadalmi ügyvivő) által képviselt felperes neve (....) kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2006. szeptember 20. napján kelt, 3.Pk.20.507/2006/3. számú végzése ellen a kérelmező részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító határozata megváltoztatása iránti kérelmét.

Megállapította, hogy nem részesülhet védjegyoltalomban a kérelmező „RUBINTA” szóelemet is tartalmazó színes térbeli megjelölése a 32. áruosztályba tartozó alkoholmentes italok, gyümölcslevek, gyümölcsszörpök, szörpök és italokkal kapcsolatos más készítmények vonatkozásában, a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdés b) pontja szerint, mivel az összetéveszthetőségig hasonló a hasonló árukat oltalmazó, korábbi elsőbbségű, ... „RUBIN” szóvédjegyhez.

Kifejtette az elsőfokú végzés, hogy a kérelmező a megjelölés lajstromozását üdítőitalok és ahhoz hasonló italok körében kérte, amely áruk mindennapos fogyasztási cikknek minősülnek, kiválasztásukra a fogyasztó nem fordít túlzott figyelmet. Értékelte, hogy ezek a termékek jellemzően palackokban jelennek meg, ebből következően a palack és annak formája kevésbé játszik szerepet a választásban, mint a az áruk neve. Jóllehet az adott palack formája a szokványostól eltér, mégsem olyan mértékben, hogy a fogyasztói döntésben súlytalanná tegye a termék megnevezését. A megjelölés legszembeűnőbb eleme a termék neve, a centrális pozíciójú, sajátos tipológiájú, betűnagyságú „RUBINTA” felirat, az egyéb grafikai elemek, a pohár és a gyümölcs képe a gyümölcsitalok csomagolásán megszokott. Mindezek alapján a színes térbeli megjelölés domináns elemének a „RUBINTA” szóelemet találta.

Ez a szóelem pedig csak a „-TA” szótagban különbözik az ellentartott szóvédjegy szóelemétől, az azt megelőző, hangsúlyos „RUBIN” elem azonos, így a két szó összetéveszthető. Figyelembe vette azt is, hogy a ez a „RUBIN” szó a magyar

nyelvben ismert jelentéssel bír, amely nem kapcsolódik szorosan az adott áruosztályhoz, ezért a figyelmetlen fogyasztók okkal feltételezhetik, hogy a megjelölés az ellentartott védjegy jogosultjához kapcsolódik.

Ezért nem látott alapot a hivatali határozat megváltoztatására.

A kérelmező fellebbezett az elsőfokú bíróság végzése ellen, kérte annak megváltoztatását és a védjegy lajstromozásának elrendelését, másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését indítványozta.

Álláspontja szerint a Hivatal nem vizsgálta a megjelölésében szereplő palackforma és a színes grafikai elemek megkülönböztető képességét sem. Az elsőfokú bíróság nem tárta fel a hivatali határozat e hiányosságait, hanem saját érvelést fejtett ki erre vonatkozóan. Ezzel látta alátámasztva a hatályon kívül helyezésre tett indítványát.

Hangsúlyozta, hogy a megjelölése három elemet tartalmaz: egy jellegzetes palackformát, egy színes ábrás címkét és a szóelemet jellegzetes betűtípussal.

Az adott palackforma oly mértékben jellegzetes, hogy arra a Hivatal harmadik személynek védjegyoltalmat engedélyezett. Ezért nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az érvelését, hogy a palackforma súlytalan a fogyasztói döntésekben.

A palackon lévő színes címke, annak ábrái (mosolygó fej, kisfiú figura) és színei a fogyasztók számára a terméket megkülönböztetik más áruktól.

A „RUBINTA” szóelemet pedig jellegzetes grafikával tüntette fel, amely nem egyezik meg a „RUBIN” szóval. A „rubin” szó értelemmel bír, míg a „-ta” végződés a „rubinta” szót fantázia szóvá teszi, jelentése nincs. Ezért nem azonosítják a két szót a fogyasztók. Hivatkozott más védjegyekre is, amelyek tartalmazzák a „rubin”, vagy annak angol megfelelőjét a „ruby” szót. Kérte, hogy a másodfokú bíróság adjon módot a szóbeli meghallgatására.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges tényállást megfelelően feltárta, az annak alapján levont következtetéseivel és érdemi döntésével a másodfokú bíróság egyetért. Helyesen állapította meg, hogy az áruk azonossága, illetve hasonlósága miatt a kérelmező „RUBINTA” színes térbeli megjelölése nem részesülhet a Vt. 4. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján védjegyoltalomban, mert azt a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi elsőbbségű „RUBIN” szóvédjeggyel.

Az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően hasonlította össze a színes térbeli megjelölést és az ellentartott szóvédjegyet az összbenyomás alapján. Osztja a másodfokú bíróság azt az érvelését, hogy a kérelmező megjelölésén belül a palack és az ábrás elemek kiegészítő szereppel bírnak, a „RUBINTA” szóelem a domináns elem.

Helyes indokaihoz a másodfokú bíróság kizárólag a fellebbezésre figyelemmel fűz hozzá annyit, hogy az összbenyomás kialakításában a komplex megjelöléseknél általában és az adott esetben is annak az elemnek van elsődleges jelentősége, amit a vásárló az áru szóbeli azonosítására használhat. Ez pedig a kérelmező termékének a neve.

A domináns „RUBINTA” szóelem, valamint annak a szóvédjeggyel való összetéveszthetősége kérdésében is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság. Megfelelően vette figyelembe a magyar nyelv hangsúly-szabályait, amely szerint általában a szónak az első szótagjára helyeződik a hangsúly és ennek alapján helytállóan állapította meg, hogy a megjelölés „RUBINTA” szóelemének utolsó „-ta” szótagja nem biztosít markáns eltérést a „RUBIN” szóvédjegytől. Ez a szótag nem küszöböli ki a meglévő azonosságok miatt fennálló összetéveszthetőséget sem olvasás, sem a szavak kiejtése során. Ehhez képest nem biztosít kellő eltérést a kérelmező által hivatkozott jelentésbeli különbség sem.

Az elsőfokú bíróság egyebekben minden felvetett kérdésre megfelelő és kimerítő választ adott. Mivel a kérelmező a fellebbezésében nem hivatkozott a fentiekén túl olyan tényre vagy körülményre, amelynek az elsőfokú bíróság nem adta indokát, a másodfokú bíróság szükségtelennek tartja megismételni az elsőfokú végzés helyes érveit.

Az elsőfokú bíróság helytállóan egészítette ki a hivatali határozat indokait, amellyel egyben választ adott a kérelmező megváltoztatási kérelmében felvetett érveire. Ennek eljárásjogi akadálya nem volt, nem hatályon kívül helyezési ok.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helyes indokai alapján helybenhagyta a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253. §. (2) bekezdése szerint. A Vt. módosított 93. §-s értelmében az MSZH döntései ellen előterjesztett megváltoztatási kérelem tárgyában hozott végzés ellen benyújtott fellebbezést a másodfokú bíróság a Pp. 257. §-ában foglaltaknak megfelelően tárgyaláson kívül bírálja el és csak kérelem esetére rendeli a felek meghallgatását. Értelemszerűen az úgynevezett kétféles eljárásra irányadó korábbi szigorúbb rendelkezést, enyhítette a törvényalkotó. Az ugyanis előírta, hogy ha ellenérdekű fél vesz részt az eljárásban, akkor tárgyaláson történik a fellebbezés elbírálása.

A jelen egyfeles eljárásban a másodfokú bíróság a Pp. 257. § (1) bekezdés utolsó fordulata alapján a Pp. 113. §-a szerint vizsgálta, hogy a kérelmező meghallgatása szükségesnek mutatkozik-e. Mivel nem merült fel olyan körülmény, amelyre nyilatkoznia kellett volna a szóbeli meghallgatását nem rendelte el.

Budapest, 2007. március 1.

Tóth Lászlóné dr. s.k.

a tanács elnöke

. Lesenyei Terézia s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő